

Chương trình : Cả Nhà Sống Đức Tin

HỎI để học – ĐÁP để biết.

CHÚA NHẬT IV CHÚA PHỤC SINH

*“Phản tôi, tôi đến để cho chiên được sống, và sống dồi dào”
(Ga 10,1-10)*

HỎI :

1. Tin Mừng diễn tả tương quan giữa mục tử và chiên - chiên và mục tử. Bạn vui lòng cho biết bạn đã sống tương quan với Chúa thế nào mỗi ngày ?
2. Chuyện con chiên đi lạc Mt 18,12-14. Bạn xếp mình vào số chín mươi chín hay số một đấy ? Bạn sẽ làm gì khi chung quanh bạn có chiên đi lạc ?

Mời cả nhà hân hoan vui vẻ ĐÁP nhé ! Xin cảm ơn.

ÔTC tỏ bày :

“Việc Chúa làm cho ta, ôi vĩ đại ! Ta thấy mình chan chứa một niềm vui” (Tv 126,3).

Tôi hôm qua thứ sáu 24/4, cả nhà sống Đức Tin chúng ta gặp nhau lần đầu tiên qua Zoom chưa kịp kết thúc (đọc thánh vịnh 129) cầu nguyện cho những người qua đời thì bạn Zoom đã cúp cái bịch (đúng 40 phút) ÔTC thanh thân xoa chân lên giường đắp chăn ngủ... hẹn tuần tới. Hy vọng tương lai cả nhà chúng ta tìm ra tiếng nói chung để chia sẻ cách rôm rả ; hay ai có gì “góp” ấy cho phong phú. Có thể một tuần hai lần để mỗi người có cơ hội tham gia. Rồi

chọn giờ nào cho thuận tiện nhất (sáng, trưa, chiều, tối). Xin cả nhà vui lòng góp ý kiến nhé. Lần trước đã thông báo rồi để đến giờ không có ai rên rầm là không mở được hay không vô được... thế mà hôm qua nhận được tới 5 hay 6 cái tin nhắn rên quá, ÔTC làm sao mà giải đáp được. Lần này nhắc lại : xin nhắn tin hẹn với ÔTC ngày giờ nào để ÔTC mở vì tính thử cho thành thạo, đến giờ là vô thôi nghe.

“Việc Chúa làm cho con, Ngài sẽ hoàn tất ; lay Chúa, muôn ngàn đời Chúa vẫn trọn tình thương. Công trình do tay Ngài thực hiện, xin đừng bỏ dở dang” (Tv 138,8)

I. GIA ĐÌNH LINH TÔNG

- Chú thím Hoàng Thu Úc Châu:

1/ Mỗi buổi sáng khi thức dậy, con thăm tạ ơn Chúa đã ban cho con một đêm bình an. Có những ngày con cảm thấy nhẹ nhàng thanh thản, nhưng cũng có những ngày con “ đầu tắt mặt tối “ với bao công việc lo toan. Dầu vậy, con vẫn tin Chúa hiện diện trong mọi suy nghĩ, việc làm và dẫn dắt cuộc đời con. Con luôn tự nhủ rằng mọi sự con đang có trong cuộc sống này đều là hồng ân Chúa ban; từ sức khỏe, gia đình cho đến của cải vật chất. Mỗi buổi tối là lúc con tự xét mình xem hôm nay con đã thật sự sống trung thực, có lòng bác ái và biết tha thứ với những người chung quanh hay chưa.

2/ Về chuyện con chiên đi lạc, có lúc con tự hỏi: thời đại hôm nay, nhất là ở nước ngoài, dường như chín mươi chín con chiên đã rời xa Chúa, còn lại một con “lạc”

trong nhà thờ. Vậy không biết Chúa sẽ đi tìm con nào? Có lúc con thấy mình thuộc số chín mươi chín, chăm lo sống đạo làm con của Chúa. Nhưng cũng có lúc lòng con bối rối, không biết Chúa có thực sự đang ở bên con không. Vì thế, con không dám khẳng định mình đang thuộc nhóm nào. Nếu quanh con có chiên lạc, con mong biết quan tâm, cầu nguyện, lắng nghe và chia sẻ Tin Mừng với họ thay vì chỉ trích hay xét đoán.

- Cô Huệ ở Úc : Trả lời câu hỏi của ÔTC

1) Sống tương quan với Chúa mỗi ngày bằng Thánh Lễ, nghe Lời Chúa và đón rước Chúa, để tâm tình sống trong một ngày luôn có Chúa và Chúa làm chủ trong mỗi lời nói và hành động.

2) Khi có Chúa cùng đồng hành trong cuộc sống thì không thể đi lạc được. Tuy nhiên, khi gặp những người chung quanh, nếu có thể chia sẻ được thì cố gắng, còn nếu không thì chỉ biết đọc kinh Kính Mừng trong âm thầm để cầu nguyện cho họ

- Chi Thủy Tam Hà Con xin chia sẻ ạ :

1- Mỗi ngày con cố gắng sống tương quan với Chúa như một con chiên với Người Mục Tử tốt lành. Sáng thức dậy, con dành vài phút cầu nguyện, dâng ngày mới cho Chúa và xin Người dẫn dắt. Trong ngày, mỗi khi lo lắng hay gặp khó khăn, con hay dừng lại một chút để nói với Chúa: “Lạy Chúa, con là chiên của Chúa, xin dẫn con”. Buổi tối, con nhìn lại ngày và tạ ơn những lúc Chúa đã

giữ gìn, đồng thời xin tha thứ những lúc con cứng lòng, không nghe tiếng Người. Con biết mình còn yếu đuối, nhưng con tin Chúa vẫn yêu thương và kiên nhẫn dẫn dắt con mỗi ngày.”

2- Thành thật mà nói, con thường thấy mình thuộc về con chiên thứ 100 – đôi khi con cũng đi lạc khỏi Chúa vì bận rộn, vì yếu đuối hay vì ham muốn riêng. Nhưng con rất vui vì Chúa không bỏ rơi con, mà luôn đi tìm và mang con về. Khi thấy người chung quanh (bạn bè, người thân...) đi lạc, con muốn noi gương Chúa Mục Tử: • Không xét đoán, mà cầu nguyện cho họ thật nhiều. • Tạo cơ hội gần gũi, lắng nghe và chia sẻ tình yêu của Chúa một cách nhẹ nhàng, không ép buộc. • Và quan trọng nhất là sống chứng tá bằng chính đời sống của con, để họ thấy Chúa thật sự là Mục Tử tốt lành.”

II. GIA ĐÌNH GẶP GỠ

- Chi Lan Tân Hà : Dạ con xin chia sẻ :

1/ Chúa ở đâu con ở đó, bởi vì mỗi ngày con được đến tham dự bàn tiệc Lời Chúa và Thánh Thể, nên Chúa đi đâu con cũng đi theo.

2/ Con đi lạc Chúa rất nhiều năm, nhưng mà Chúa đã dùng cách Ngài đưa con về với Cộng Đoàn Gặp Gỡ. Ở đó có Cha Linh Hướng chỉ dẫn cho con đi vào đời sống tỉnh lặng và cầu nguyện nên con mới được như ngày hôm nay ạ. Con xin tạ ơn Chúa vì muôn ngàn đời Chúa vẫn trọn tình thương Amen.

- Chi Miễn Hồ Nai : Con xin chia sẻ.

1 - Tương quan giữa Chúa và con, con và Chúa, Chúa là người mục tử nhân lành, Ngài biết rõ từng con chiên một, chính con là một con chiên đau yếu, bệnh tật ghẻ lở, Chúa tìm mọi cách chữa cho lành, Ngài an ủi nâng đỡ dìu dắt đến đồng cỏ xanh tươi. Khi con nhận ra được tình thương của Chúa, con hoán cải đứng dậy trở về sống trong vòng tay yêu thương của người Mục tử. Để trân quý và xây dựng mối tương quan thâm thiết thêm sâu đậm, con dành giờ đến và ở lại trong Chúa, đó là niềm vui hạnh phúc của từng ngày sống. Mặc dù đôi lúc vì ham vui lạc đường, mất phương hướng, nhưng chính sự tương quan, nhớ đến ánh mắt yêu thương của Chúa, con lại tìm được đường về.

2 - Con thích xếp hàng vào số một, vì số một là đối tượng tình thương của Chúa, Chúa tìm được rồi Chúa vác con lên vai, đưa về đàn. Đáp lại tình thương và lòng mong mỏi ấy, con chú tâm đến những lần người Mục tử đến ghé thăm và Chúa mời gọi cầu nguyện hết cả tấm lòng cho những con chiên lạc, vì chính con đã từng là con chiên lạc của Chúa

- Chi Xuân Buôn Mê Con xin chia sẻ.

1/. Con sống tương quan với Chúa qua việc cầu nguyện, lắng nghe Lời Chúa thực hành đức tin qua cuộc sống hằng ngày. Sống từ bỏ ý riêng để tình yêu Chúa biến đổi tâm hồn, tin tưởng vào tình yêu và sự quan phòng của Chúa. Dành thời gian mỗi ngày con đến ở lại với Chúa Giê-su

Thánh Thể, giữa những thăng trầm bão giông của cuộc sống, Chúa là điểm tựa duy nhất đời con, nơi nương ẩn bình an, nơi con nhận được sự an ủi yêu thương vững tin vào sự an bài của Ngài.

2/. Chúa Giê-su là Mục Tử Nhân Lành. Ngài xem tất cả chúng con là chiên của mình không chỉ chăn dắt mà còn biết rõ từng con chiên. Ngài không chỉ cho chiên ăn mà còn dẫn đến nguồn nước trường sinh. Mang lại cho con sự bình an và sung mãn tâm hồn.

- Chi Hoa Tân Hóa

1_ Dạy mỗi ngày con sống với Chúa trong mối tương quan thân tình qua việc dành giờ cho Chúa, qua Lời Chúa và sống sự hiện diện của Chúa mọi lúc mọi nơi.

2_ Dạy thi thoảng con cũng đi lạc một chút, nhưng nhờ có Chúa luôn đồng hành và tình thương của Chúa phủ kín đời con nên con nhanh chóng được Ngài tìm thấy và đưa con về lại với Ngài. Trong gia đình con có nhiều chiên lạc, nên con chỉ biết cầu nguyện và phó thác họ cho Chúa thôi ạ.

III. GIA ĐÌNH ĐỒNG TÂM

- Chi Hương Ngọc Đồng : Con xin Đáp :

1 - Thừa cha con sống tương quan gắn bó mật thiết với Chúa bằng cách con luôn tham dự thánh lễ và ở lại với Chúa Giêsu Thánh Thể hàng giờ mỗi ngày. Con khao khát tìm kiếm Chúa để lắng nghe và cầu nguyện, quan trọng là đọc lời Chúa và suy niệm, siêng đọc sách thiêng liêng và con để Chúa hướng dẫn cuộc đời con. Sống theo ý Chúa

không theo ý riêng để được như vậy con liên lý cầu nguyện và tỉnh thức trước mọi cám dỗ, và con sống yêu thương hiền hoà với anh chị em trong gia đình và mọi người con gặp gỡ trong cuộc sống .

2- Thừa cha, khi chưa có đời sống cầu nguyện, Đức Tin của con còn yếu kém, con chỉ sống hình thức bên ngoài và chạy theo những thú vui vật chất ở trần thế, con nghĩ rằng nó có thể làm cho con vui và tồn tại mãi. Nhưng không phải thế, cuộc vui nào rồi cũng đến lúc tàn, của cải vật chất nay còn mai mất. Qua những năm tháng kiên trì cầu nguyện con nhận ra chỉ có Chúa mới lấp đầy tình yêu ở trong con, con cảm nhận lòng khao khát yêu mến Chúa và anh em như chính mình con. Có Chúa là có tất cả, ở bên Chúa con được mọi sự bình an. Trong giờ kinh nguyện hằng ngày con luôn cầu nguyện cho mọi người nhận ra Chúa và nhận ra chính mình để trở về với Chúa, kiên trì cầu nguyện và siêng năng gặp Chúa hơn. *Chỉ trong Thiên Chúa mà thôi, hồn tôi mới được nghỉ ngơi yên hàn* (Tv 62).

- Chị Bạch Huệ Ngọc Đồng. Con xin trả lời :

Sáng sáng Người đánh thức con, con thức dậy tạ ơn Ngài qua 1 đêm bình an và dâng một ngày mới cho Chúa. Đến với Thánh Lễ, con được nghe lời Chúa và được Thánh Thể dưỡng nuôi. Với tâm tình cảm tạ ở lại thinh lặng để Lời soi dẫn, con trở về nhà hạnh phúc khi có Chúa cùng con... Lúc trước, con từng đi lạc nên cảm nếm được nỗi đau của chiên lạc. Ngặt một nỗi đôi khi không biết, để đi

lạc ngày càng xa... hiểu và cầu nguyện con tin rằng với Chúa mọi sự đều có thể.

- Chi Hường Ngọc Đồng : Con xin trả lời...

Dạ con xin thưa, cuộc sống muôn màu muôn vẻ mà con người thường hay thích hướng về những gì là dễ dãi cho tự nhiên... nhưng Thiên Chúa đã đặt để cho con người cuộc sống này là mục đích sống là sống cho Chúa và chết là chết cho Chúa. Dù cho con có đi đâu hay làm gì trong mọi ngày sống thì con luôn quy hướng về mục đích sống là vui sống với Chúa từng ngày từng giờ và như vậy con thấy mình đang được ở trong đàn chiên của Ngài và đang được ngài săn sóc. Vậy nên con luôn ý thức kiểm điểm bản thân mỗi ngày để không đi lạc ra khỏi đàn chiên. Vì có Chúa trong lòng con nên luôn cậy trông vào Chúa trong từng giây phút. Con xin tạ ơn.

IV. NHÓM ACC Sài Gòn

- Chi Ngọc Sương: Thưa Cha, con xin đáp!

1./ Mỗi ngày, con sống tương quan với Chúa: con tin tưởng vào tình yêu và tín thác vào Ngài, đọc Lời Chúa và cầu nguyện, tĩnh lặng để lắng nghe ý Chúa. Tin Ngài luôn hiện diện và nhắn nhủ thông qua sinh hoạt trong cuộc sống bình thường: đó là nhận được sự giúp đỡ của một người quen, một lời khuyên đúng lúc hay một biến cố bất ngờ... giúp con bình an và sống tốt hơn.

2./ Dụ ngôn "Con chiên lạc" (Mt 18,12-14) nhắc nhở con vừa là chiên lạc (vì tội lỗi, ham mê...) con xin lỗi Chúa

khi nhận ra con "đi lạc" trong ngày. Vừa là 99 con ngoan (ở trong Hội Thánh) nhưng dễ tự mãn. Trước những "chiên lạc" trong đời sống (cụ thể là người thân của con), con xin ngưng xét nét và trách móc, thay vào đó là cầu nguyện, hy sinh và yêu thương, vững tin vào lòng thương xót của Chúa sẽ hoán cải lòng người. Tạ ơn Chúa.

V. NHÓM ACC Buôn Ma Thuột

- Chị Phương Mai Dakmil : Dạ con xin chia sẻ.

1. Con hay thưa với Chúa đời con chỉ còn lại một mình Chúa là người thân thôi đó. Người vừa là Cha là Mẹ, là Thầy là Bạn của con, nên con hay thưa gửi thăm thì chuyện trò mọi thứ buồn vui trong ngày. Con có được gì là do Chúa ban tặng cho con. Chúa dẫn đời con theo ý Chúa và luôn ở với con, thế là đủ cho con rồi.

2. Con chiên lạc. Con mãi là con chiên lạc mà Chúa luôn tìm kiếm và vác trên vai. Chúa luôn yêu thương và muốn con hoán cải trở về, và trong con lúc nào cũng muốn trở lại trở về... Con sẽ thăm viếng và cầu nguyện cho các chiên lạc quay về với Chúa là Tình Yêu.

Chị Isave Mỹ

Cuộc đời con chỉ có Chúa là Cha luôn che chở con trong mọi biên cố. Con tin rằng Chúa là niềm cậy trông của đời con. Con hay đi lạc là những lúc con nóng giận, nhưng rồi lại chợt nhận ra mình bị lạc xa rời đoàn chiên. Chúa yêu thương đã dẫn con về để rồi tiếp đó, gặp lại Chúa, Chúa lại dắt con vào đàn chiên.

Trong mọi nghịch cảnh hằng ngày. Con luôn nghĩ đến Chúa đang chần dặt con nên dù buồn hay vui, với con vẫn phó thác và cầu nguyện. Con tin rằng Chúa là chủ chần, là mục tử... chung quanh con cũng có nhiều con chiên đi lạc, con cầu nguyện để Chúa dẫn họ về đàn chiên.

VI - NHÓM CBC – Cộng Đoàn Gặp Gỡ

- Anh Thiên Tam Hà :

1. Tương quan giữa mục tử và chiên (Ga 10,1-10) Trong Tin Mừng Phúc Âm Gioan, Chúa Giêsu cho thấy Ngài là Mục Tử nhân lành, biết từng con chiên và chiên thì nhận ra tiếng Ngài. Mỗi ngày, con cố gắng sống tương quan với Chúa qua :

- Cầu nguyện : dành thời gian thưa chuyện với Chúa sáng và tối.
- Lắng nghe Lời Chúa: đọc và suy niệm Kinh Thánh
- Tín thác: đặt mọi công việc, lo lắng trong tay Chúa
- Sống bác ái: yêu thương tha nhân như dầu chỉ thuộc về đoàn chiên của Chúa Tuy nhiên, cũng có lúc con “không nghe rõ tiếng Chúa” vì bận rộn, lo toan... nên cần hoán cải mỗi ngày để gần bó hơn với Ngài.

2. Dụ ngôn con chiên đi lạc (Mt 18,12-14) Trong Phúc Âm Mat-thêu, Chúa Giêsu nói đến hình ảnh người mục tử bỏ 99 con để đi tìm 1 con chiên lạc. Có lúc con thuộc 99 con chiên – đang ở trong đàn, sống đức tin ổn định. Nhưng cũng có lúc con chính là con chiên lạc – xa Chúa vì yếu đuối, tội lỗi. Khi thấy “chiên đi lạc” quanh mình, con có

thể: Không xét đoán, nhưng cảm thông, cầu nguyện cho họ, nhẹ nhàng nâng đỡ, mời gọi trở về, làm chứng bằng đời sống tốt lành, yêu thương. Con cảm tạ Chúa vì Chúa ban cho con vừa là chiên được yêu thương, vừa được mời gọi trở nên “cánh tay nối dài” của Mục Tử nhân lành.

- Anh Gioan B. Bình Thủ Đức. Thưa cha con xin trả lời:

“Phần tôi, tôi đến để cho chiên được sống, và sống dồi dào” (Ga 10,1-10)

1. Con là con chiên ngỡ ngác, vô tư, tin tưởng vào Mục Tử ấy mà. Mục Tử đi đâu con đi đó, chứ con biết gì đâu. Nhìn lại cuộc đời con, thì Mục Tử Giê-su là gia nghiệp, dẫn đường, chỉ lối, bảo vệ con chiên tội lỗi như con. Mục Tử Giê-su biết con cần gì, dẫn con con đến chỗ nào có nước tốt để uống, đưa con đi đến nơi nào có cỏ xanh để ăn, bảo vệ con nơi nào có nguy hiểm. Con chỉ có phó thác và tin tưởng tuyệt đối. À, con còn tin tưởng luôn việc Mục Tử đã hy sinh vì đàn chiên, chết như 1 con chiên; đặc biệt nhất là Mục Tử còn “dọn chỗ” cho con, để Mục Tử ở đâu thì con chiên như con cũng được ở đó. Đây là hạnh phúc nhất rồi!

2. Con không xếp mình vào số 1 hay số 99, vì trong trái tim của Mục Tử Giê-su luôn có con, con chỉ tin vậy là đủ, và trong tim con có Mục Tử Giê-su thế là hạnh phúc. Khi có chiên đi lạc, con cầu nguyện xin Mục Tử Giê-su từ từ, vì con đâu biết giải pháp phải pháp nào tốt. Căng quá thì đàn đứt dây. Kiên trì đối thoại, nhẹ nhàng email, nhắn tin

từ từ! Gửi lời chúc mừng những ngày lễ quan trọng để họ thấy được tình thương và ân sủng xuất phát từ Mục Tử Giê-su

- Anh Trác Sài Gòn :

1. Tin mừng Ga 10, 1-10. Con đã sống tương quan với Chúa thế nào mỗi ngày?

- Lắng nghe tiếng Chúa: Người nói chiêm nhận ra tiếng của Mục Tử. Mỗi ngày, con dành thời gian tĩnh lặng để đọc Lời Chúa, cầu nguyện, và phân định đâu là tiếng Chúa, đâu là tiếng khác (mạng xã hội, áp lực công việc, nỗi sợ hãi, tham vọng, dư luận) lôi kéo con xa Người. Câu hỏi mỗi ngày: con thực sự đang theo ai?

- Đi tới “Cửa” là chính Chúa - chọn Chúa là trung tâm: thay vì tìm sự sống nơi những giá trị chóng qua, con chọn bước tới Chúa Giêsu để Người định hướng cho các quyết định, công việc, và các mối quan hệ.

- Chọn Chúa là “Cửa” bảo vệ: không để lo lắng, ganh tị, hào nhoáng bên ngoài "trèo vào" tâm hồn qua "lối khác" mà không phải qua Chúa. Tránh “kẻ trộm” và “kẻ cướp” là những cám dỗ, thói quen xấu, hay những chọn lựa làm hao mòn sự sống thiêng liêng. Xét mình mỗi ngày để nhận ra và tránh xa.

- Tin tưởng vào sự quan phòng của Chúa: Người đến để chiêm được sống và sống dồi dào. Sống tâm tình phó thác, tin rằng Chúa dẫn đến “đồng cỏ xanh tươi” ngay cả khi

hoàn cảnh khó khăn. Sống với chiều sâu, với ý nghĩa, với tình yêu thương thật sự, Chúa biết mọi sự.

- Sống hiệp thông với cộng đoàn: Chiên không sống một mình, nhưng trong đàn. Tương quan với Chúa cũng kéo con đến với tha nhân, sống bác ái, chia sẻ, và nâng đỡ nhau.

2. Chuyện con chiên đi lạc Mt 18, 12-14. Con xếp mình vào số chín mươi chín hay số một? Con sẽ làm gì khi chung quanh con có chiên đi lạc?

- Trong cuộc sống, con có cả hai – hồi này, hồi nọ (nói vui là đạo “hồi”).

- Có lúc là 99: ở “trong đàn”, đang ổn, sống đúng, không có gì lệch hướng.

Có lúc là 1: lạc hướng, nguội lạnh, mệt mỏi, xa Chúa lúc nào không hay.

Điều quan trọng không phải “thuộc phe nào”, mà là:

Khi là 99 → đang sống trong ân sủng, gần gũi với Chúa hãy biết cảm tạ, khiêm nhường, không tự mãn và có trái tim mục tử đi tìm kiếm người khác.

Khi là 1 → "con chiên lạc" luôn tin tưởng để Chúa tìm và đưa về, không tuyệt vọng.

Làm gì khi chung quanh có chiên đi lạc?

- Nhận ra và chú ý đến họ: để ý đến những người đang xa rời, lạnh nhạt.

- Không xét đoán, không coi thường: người đi lạc không cần bị phán xét, mà cần được cảm thông.

- Đồng hành nhẹ nhàng: chủ động tìm kiếm nếu có cơ hội, hãy tiếp cận bằng tình thương, lắng nghe, nâng đỡ, chứ không áp đặt. Kiên nhẫn và không bỏ cuộc.
- Cầu nguyện cho họ: dâng họ cho Chúa, xin Người là Mục Tử nhân lành tìm và đưa họ về.
- Tin vào Chúa: chính Chúa mới là Đấng đi tìm và cứu. Con chỉ là khí cụ nhỏ bé trong tay Người.
- Làm chứng bằng đời sống: sự trung tín, niềm vui và lòng bác ái của con sẽ là lời mời gọi âm thầm nhưng mạnh mẽ. Dù ngôn không mời xếp loại bản thân, mà mời yêu thương theo cách Thiên Chúa yêu – khiêm nhường nhận mình cũng có thể lạc đường, biết sống lòng thương xót với những ai đang xa Chúa, luôn đi tìm, không bỏ rơi ai, và vui mừng vì mỗi người được cứu.

- Anh Khổng Nhuận, Sài Gòn :

Tôi là chiêm ngoan hay chiêm lạc ? Có một thời mình siêng năng lễ lạy, kinh sách. Là Giáo lý viên hôn nhân, dự tòng, ca trưởng...Tôi định ninh rằng mình là chiêm ngoan đạo. Ai ngờ bây giờ tôi mới thấy mình rơi ngay vào nhóm chiêm lạc tinh vi.

Biến cố 75 tới, tôi trôi dạt theo dòng đời. Dù vẫn đi lễ mỗi ngày và tham gia những việc đạo đức nhưng lại thấy mình là chiêm lôm cô. Bằng chứng ngày cuối năm nhìn lại. Chúa vẫn ở ngoài kia...Thì ra tôi là chiêm lạc nửa chừng...

Mãi cho tới khi mình quyết tâm đi tìm Ngài. Siêng năng Kinh Thánh, tìm hiểu theo chiều sâu. Và tập sống trong

Ngài cả mấy chục năm. Cuối cùng, mình mới nhận ra Sự hiện diện sống động của Ngài. Chúa nghe tiếng con, con nghe tiếng Chúa. Chúa thực sự là mục tử nhân lành. Chúa chăm sóc chiên là con đây được sống và sống dồi dào...

VII. ÔTC : Mời cả nhà nghe Ông Thợ Cày Đáp này nhé.

1 - ÔTC đưa câu hỏi ra trước hết để thức tỉnh chính mình và cả nhà chúng ta xem lại mình đã sống tương quan với Chúa thế nào thôi. Căn bản người sống Đức Tin là người đã được Hoán Cải nhé. Sống Đức Tin là sống mỗi tương quan thẩm thiết với Chúa nhiều hay ít trong ngày với những biến cố, với những sự việc xảy ra của mỗi người. Người sống Đức Tin sống động là sống nhớ đến Chúa, kết hiệp mật thiết với Chúa trong ngày liên tục trong tư tưởng, lời nói, việc làm (*hơn nhau ở chỗ này đây*). Không có chuyện gì mà không có Chúa đan xen vào. Thí dụ nhiều lần ÔTC, tính nóng nảy, đang muốn nổi sùng lên với người này người nọ thì bất chợt lại tự hỏi mình là Chúa đâu rồi ? Chúa có muốn, có dạy mình làm hay ứng xử như thế không ? Để rồi với tình thương của Chúa làm cho “con đau” dịu dần xuống.

Một câu Tin Mừng hay một bài Tin Mừng, trọng tâm vẫn là nói đến lòng yêu thương của Chúa. Tình Chúa yêu thương như một người cha và nâng niu ấp ủ như một người mẹ. Nhưng bài Tin Mừng này, ÔTC thấy là còn hướng đến đối tượng người Pharisêu, các ông kinh sư và dân Do Thái, đang cuộn mình trong lớp vỏ đạo đức hình thức bên ngoài và tự cho mình là người công chính (99)... Chúa vất vả

Hoán Cải được một người (1) thì ôi thôi cả triều thần Thiên Quốc, ai cũng vui mừng... Vậy những ai chung quanh chúng con, theo đạo từ bé mà không sống đạo, không nhận ra Chúa yêu thương, không thấy Chúa là niềm vui hạnh phúc... để sống đời sống mới trong Chúa Phục Sinh, như thế có phải là họ đã đi lạc tất tần tật rồi không ?

Do đó, kinh nghiệm con chiêm đi lạc của mình nên lòng chúng con cảm thấy nỗi đau, đắng đót... Chúng con cầu nguyện trầm lặng (ăn chay) để Chúa dạy chúng con biết cách Đồng Hành, cộng tác với Chúa một tay, để mỗi người sớm Hoán Cải, nhận ra chính Chúa là tình yêu, là hạnh, phúc, là Mục Tử tốt lành và như thế cuộc sống họ được đổi mới. *"Này đây Ta đổi mới mọi sự"* (Kh 21,5)

ÔTC